

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени оспорваното Решение на Комисията от 27 октомври 2010 г. относно държавна помощ C14/09 (ex NN 17/09), предоставена от Унгария на Péti Nitrogénművelő Zrt. (нотифицирано под номер C(2010) 7274); и
- да се осъди Комисията да заплати направените от нея съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага шест правни основания.

1. С първото правно основание се твърди, че:
 - Комисията не е приложила принципа на пазарна сделка,
2. С второто правно основание се твърди, че:
 - Оспорваното решение е прието в нарушение на член 107, параграф 1 от ДФЕС,
3. С третото правно основание се твърди, че:
 - Оспорваното решение е прието в нарушение на член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основаните права на Европейския съюз и на член 296 от ДФЕС,
4. С четвъртото правно основание се твърди, че:
 - Оспорваното решение е прието в нарушение на член 41, параграф 1 от Хартата на основаните права на Европейския съюз,
5. С петото правно основание се твърди, че:
 - Оспорваното решение е прието в нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания,
6. С шестото правно основание (при условията на евентуалност спрямо първото и второто правно основание) се твърди, че:
 - Оспорваното решение е прието в нарушение на член 107, параграф 3, буква б) от ДФЕС.

Жалба, подадена на 22 юли 2011 г. — Deutsche Post/Комисия

(Дело T-388/11)

(2011/C 282/66)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Deutsche Post AG (Бон, Германия) (представители: J. Sedemund, T. Lübbig и M. Klasse)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска:

- да се отмени Решение на Комисията от 10 май 2011 г. по процедурата относно държавна помощ C 36/2007 — Германия, държавна помощ за Deutsche Post AG (C(2011) 3081 окончателен),
- ответникът да бъде осъден да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят иска да се отмени Решение C(2011) 3081 окончателен на Комисията от 10 май 2011 г. по процедурата относно държавна помощ C 36/2007 — Германия, държавна помощ за Deutsche Post AG, с което Комисията разширява обхвата на образуваната по това дело процедура по разследване на основание член 108, параграф 2 ДФЕС. След разширяването на обхвата ѝ процедурата се отнася и до държавното финансиране на пенсиите на служителите, назначени от Deutsche Bundespost преди учредяването на дружеството жалбоподател — въпрос, който вече е бил разглеждан в решението на Комисията от 12 септември 2007 г. за откриване на процедура по разследване по това дело.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага шест правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС — Явно неправилна квалификация на мерките като държавни помощи

Според жалбоподателя Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като не е приложила към случая изводите от съдебното решение по делото, известно като „Combus“ (Решение от 16 март 2004 г. по дело Danske Busvognmænd/Комисия, T-157/01, Recueil, стр. II-917). Съгласно това решение не са държавни помощи мерките, с които някогашни държавни предприятия се освобождават от пенсионно-осигурителните тежести, които надхвърлят обичайния дял на участие на частните предприятия. За настоящия случай това означава, че държавното финансиране за изпълнението на пенсионно-осигурителните задължения на дружеството несъмнено не представлява държавна помощ.

2. Второ правно основание: нарушение на член 1, буква б) от Регламент № 659/1999 (1) и на членове 107 и 108 ДФЕС — Явна грешка в преценката на помощите като „нови“

Според жалбоподателя Комисията е допуснала явна грешка в преценката, доколкото не е съобщила, че — ако изобщо в случая са налице държавни помощи — помощите в резултат от държавното участие в изпълнението на някои пенсионно-осигурителни задължения биха могли да са единствено съществуващи. Продължавашото участие на федералната държава в изпълнението на някои пенсионно-осигурителни задължения е следствие от германския Основен закон и съответно е било налице още преди влизането в сила на Договорите и след това се е запазило без съществени промени. Освен това Комисията е обвързана от констатацията в Решение по дело Deutsche Post/Комисия, T-266/02, че още в решението си от 19 юни 2002 г. тя е приела, че при тази пенсионно-осигурителна уредба не е налице предпоставката „предимство“, а липсата на тази предпоставка налага отрицателен извод от проверката за държавни помощи.

3. Трето правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС — Явно неправилен метод за изчисляване на евентуалните помощи

Жалбоподателят твърди, че макар по собствените ѝ думи това да е било необходимо, Комисията не е изчислила разликата между действително понесените от жалбоподателя социално-осигурителни тежести без твърдените „нашценки“ в одобрената цена на регулираните продукти за покриването на разходите по необичайни в конкурентни условия социално-осигурителни тежести и социално-осигурителните вноски, които са длъжни да заплащат частните конкуренти при нормални пазарни условия. Ето защо с метода си за изчисляване Комисията недопустимо е изключила напълно сумата на действително заплащаните от жалбоподателя социално-осигурителни обезщетения за служителите, в резултат от което за определения от Комисията размер на твърдените помощи е било без значение дали и в какъв размер жалбоподателят изплаща социално-осигурителни обезщетения. Жалбоподателят освен това поддържа, че твърдените „нашценки“ са недоказуеми и че при всички случаи необичайните при конкурентни условия социално-осигурителни разходи не биха могли да бъдат покрити от финансовия резултат.

4. Четвърто правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС — Явно неправилна квалификация на твърдяното „кръстосано субсидиране“ между регулирания и нерегулирания сектор като държавна помощ

Жалбоподателят поддържа, че Комисията не е направила необходимите изчисления за наличието на свръхкомпенсация и не е проверила дали изобщо държавните компенсационни плащания са надхвърлили размера на разходите, за които е допустимо компенсиране.

5. Пето правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС — Явна грешка при прилагането на критерия („benchmark“) за обичайните социално-осигурителни тежести в конкурентни условия

Жалбоподателят твърди, че при изчисляването на обичайните социално-осигурителни вноски на частните работодатели в конкурентни условия Комисията е включила и вноските на работниците, въпреки че те се изплащат със средства на работодателите, а не са част от социално-осигурителните вноски на работодателите. Освен това за целите на прилагането на този критерий Комисията взема за отправна точка (твърде високото) равнище на възнагражденията на държавните служители вместо обичайните за конкурентни условия равнища на заплащане в частния сектор. Ако тези две грешки се поправят, както според жалбоподателя би следвало да се направи, сумата на твърдените помощи би се свела до нула.

6. Шесто правно основание: нарушение на член 296, параграф 2 ДФЕС — Непълнота на мотивите

На последно място жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение не е мотивирано в достатъчна степен.

Жалба, подадена на 18 юли 2011 г. — Guccio Gucci/CXВП — Chang Qing Qing (GUDDY)

(Дело T-389/11)

(2011/C 282/67)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Guccio Gucci SpA (Firenze, Италия) (представител: F. Jacobacci, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Chang Qing Qing (Firenze, Италия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 14 април 2011 г. по преписка R 143/2010-1 в частта му, в която отхвърля възражението за останалите стоки от класове 9 и 14; и

— да осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „GUDDY“ за някои стоки от класове 9, 14, 18 и 25 — заявление за регистрация на марка на Общността № 6799531

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: регистрация на марка на Общността № 121988 на словна марка „GUCCI“ за стоки от класове 9, 14, 18 и 25

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението

Решение на апелативния състав: частично отменя решението на отдела по споровете и частично отхвърля жалбата

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета, тъй като апелативният състав (i) не е разгледал внимателно представените му документи и не е достигнал до заключението, което се налага по отношение на по-големия отличителен характер на марката „GUCCI“ и фонетичното сравнение между съответните марки и (ii) поради това е допуснал грешка при тълкуването и прилагането на член 8, параграф 1, буква б) от Регламента за марката на Общността.

(¹) Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).